

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

VITA || D. MARIÆ VIR-||GINIS DEIQVE GE-||NITRICIS.||

Goppelsrieder, Andreas

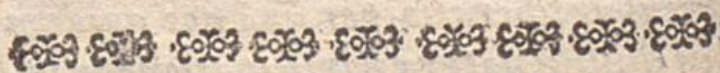
Ingolstadii, 1592

VD16 G 2663

Capvt. IIII. De Præsentatione D. Virg.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45013

randum illud mysterium unionis naturarum in Christo ineffabili modo inter se coeuntium perfectum est. Hunc proinde Christum adorantes omnium reprehensionis experte immaculatæ Virginis Natiuitatem hoc elogio celeberrimus: Natiuitas tua DEI genitrix gaudium annunciauit uniuerso mundo.

CAPVT. IIII.
DE PRÆSENTATIONE D. Virg.

Niceph. lib. 1. Eccl. hist. cap. 7. Metaphrast. de ortu & educat. Deisp. Cedren. in comp. hist. 2. Cent. 1. 1. cap. 10. Euod. apud Niceph. hist. lib. 2. cap. 3. Greg. Nyss. orat. de S. Christ. nat. Io. Damasc. lib. 4. de Ortho. fid. cap. 15. Germanus Episc. Constantin. & Gregorius Nicomed. ser. de præf. Andreas Cretensis & alij.

RIENNII spatium vix dū puella sacratissima in domo paterna exegerat, cum (vt veneranda antiquitas testatur, a Centuriatorūque adeo, sicut & aliorum eiusdem non farinae, sed furis hæreticorum, prophanas nouitates condemnat) à parentibus in templum Hierosolymitanū, vt Deo eiusque tēporis Sacerdotib⁹ ex voto offerretur, solenniter & reuerenter adducta fuit.

Sacer-

Sacerdotes eam tanquam sanctius quoddam donarium, rite læteque suscipientes, in sacrarium sacrosanctum, ab alijs thorum virilem expertis seiunctum, exemplo Samuelis, instituendam, educandamque deduxerunt, hoc est, in tēpli sanctiore loco & adytis seu penetrabilibus ipsis tanquā aureis thalamis, in illo interuallo, quod templum inter & altare intercedebat, collocarunt.

Deo porro dicata Virgo totam se eius cultui mancipavit, & in pueritia primaque ætate, procedente præsertim tempore, Domini iugum, Angelo etiā docente, voluntatemque per se alias sponteque sua promptam inflammante magis, sic portavit, ut cum esset parvula placeret altissimo.

Laboravit sine victus sollicitudine (hic enim ab Angelis, quantum ad frugalitatem satis erat, præbebatur, ut plerisque a antiquioribus visum est) ut acceptum ingentem gratiæ & sanctitatis innocentiaque thesaurum sedulo non conseruaret modo, sed & virtutis ac perfectionis omnis accessione, suis meritis (per fidem enim ambulavit, &

a Georg,
Nicomed.

hom. de oblatione in templo. Cedren. in compendio historiae, Pataleon apud Metaph. alij.

Vide Canticum operis Mariani lib. 1, cap. 13.

D

non

b In scripto
cō. Smithæū
& c. 4. Ep.
ad Rom.

c In Postil-
la circa ex-
plic. Euang.
in festo An-
nunciat. B.
Virg.

d Proverb.
31.

e In compē-
hisor.

Rupert. iib.
3. in Cantic.
Canisius ybi
supra.

non per speciem) confirmaret augetet-
que, repugnet licet Petrus **b** Martyr
non Christi, sed Diaboli.

Ac licet in hæreditatem bonorum
paternorum nonnullam vel tenuem
admodum, vt Lutherus **c** imperite iu-
dicat, sola successura esset, nihil tamen
proprij, in hoc mundo possidere, verū
se omniaque sua Deo & diuinæ volun-
tati dedicare religiose ac sponte decre-
uit. Ad summam, virtutum omnium
præsidijs instructissima, **d** diuitijs v-
niuersas filias supergressa est.

Neque erat diuinarum etiam reue-
lationum expertus; nam, si Cedreno **e**
credimus, cum ad annum ætatis suæ
12. peruenisset, cum media nocte ven-
turi Messiaë desiderio pijsque præcibus,
quarum semper fuit studiosissima, in-
cumberet, vocem diuinitus audiuit,
Matrem se Dei futuram. Quid quod nõ
desint etiã, qui eam, ne D. Paulo inferi-
orem faciãt, Deum trinum & vnũ clare,
per modum transitus, vidisse asserant?

Iam vitæ huius omnis, ab illa in tē-
plo illo institutæ & seruatæ, ratio, vt &
præsentatio, cum Deo opt. max. per-
grata,

grata, Angelis iucunda, hominibus ad memorandum & imitandum opportuna extiterit, rectissime à plerisq; maioribus nostris, stato festoque die celebrata fuit. Qui vt toti deinde Ecclesiæ festius magis esset solenniusque seruaretur, Sixt. V. Pontifex. Maximus noua Bulla de hac re edita constituit.

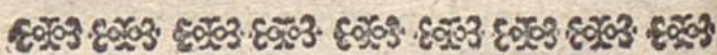
Cæterum de præsentatione & oblatione D. Virginis in templo, ita scribit Damascenus lib. 4. cap. 15. *Adducitur (D. Virgo trimula, vt alij tradunt) in templum, deinde in domo DEI plantata & impinguata spiritu, veluti oliua fructifera, omnis virtutis habitaculum facta est, ab omni seculari vita & carnali concupiscentia procul mentem abiungens; & sic Virginem animam cum corpore conseruans, vt decebat eã quæ in utero DEVM susceptura erat. Sanctus enim cū sit, in Sanctis requiescit.*

Eiusdem præsentationis meminit D. Gregorius Nyssenus Homel. De Natiuitate Christi, his verbis: *Illam cum iam grandiuscula esset, nec ubere Matris amplius indigeret, ducens ad tem-*

D 2

plum

plum Deo reddidit Mater, & studiose promissum exsoluit (vouerat enim se Deo dedicaturam eam quam pareret prolem more veteris illius Annae, ut ibidem dicit Nyssenus) Sacerdotes autem quamdiu paruula fuit, ad Samuelis similitudinem in sanctis aedibus educarunt.

CAPVT V.
DE DESPONSATIO-
ne D. Virginis.

ANNIS vndecim in templo pie sancteque transactis, ex loco illo sacratiore, in quo, gentis illius consuetudine Deique voluntate diutius manere non poterat, à sacerdotibus educitur, & cui Virgo sancta collocanda sit, quæritur.

Nyssen. Homil. de Natiuitate Christi.

Esaiæ 11.

Ac cum ipsi ex Esaiæ vaticinatione quæ sic habet: Egreditur Virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, perspicue postea cognouissent, sponsum familiæ Dauidæ esse debere, & il-